خبر

اسرائیل در آستانه انتخابات چهارم

● پارلمان اسرائیل پس از اختلاف‌های ریشه‌ای در کابینه ائتلافی با رد تعیین ضرب‌الاجل برای تصویب طرح بودجه سال ۲۰۲۰، این رژیم را به سمت انتخابات چهارم در عرض دو سال کشاند. به گزارش روزنامه تایمز اسرائیل، عدم توافق بین بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل و بنی گانتس، رهبر حزب آبی سفید، کنست را به‌صورت خودکار منحل می‌کند و بار دیگر انتخابات پارلمانی احتمالا در تاریخ ۲۳ مارس سال آینده میلادی برگزار خواهد شد.

دوشنبه‌شب قرار بود نمایندگان پارلمان اسرائیل برای دادن مهلت به احزاب لیکود و آبی سفید برای گفت‌وگو درباره تصویب طرح بودجه سال ۲۰۲۰ تصمیم‌گیری کنند که در نهایت این طرح با رأی ۴۹ به ۴۷ در پارلمان شکست خورد.

نتانیاهو در پایان گفت‌وگوهای طولانی برای نتیجه‌گیری نهایی در این خصوص، بار دیگر گانتس را مسئول برگزاری انتخابات دوباره دانست. طبق توافق تشکیل کابینه بین احزاب لیکود و آبی سفید، دوره سه‌ساله نخست‌وزیر در کابینه جدید به‌صورت مساوی بین گانتس و نتانیاهو تقسیم می‌شود و لایحه بودجه به‌صورت دوساله تصویب می‌شود؛ اما نتانیاهو توافق بر سر نخست‌وزیری چرخشی را با عدم پذیرش برای تصویب طرح دوساله بودجه نادیده گرفت و همراه با حزب خود بر تصویب بودجه یک‌ساله اصرار کرد تا از این طریق به نوعی مانع رسیدن گانتس به سمت نخست‌وزیری در نوامبر ۲۰۲۱ شود.

رسانه‌های اسرائیلی گزارش دادند بنی گانتس دوشنبه‌شب اعلام کرد از تفاهمات قبلی با بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر و رهبر حزب لیکود درمورد تأخیر در انحلال کنست (پارلمان) عقب کشیده است. گانتس شرایط جدیدی را پیش‌روی بنیامین نتانیاهو قرار داده که بعید است او آنها را بپذیرد؛ از جمله شروط گانتس کسب اطمینان از تصویب بودجه برای سال‌های ۲۰۲۰-۲۰۲۱، حفظ «آوی نیسنکورن» در سمت خود به‌عنوان وزیر دادگستری، تعیین همه جاهای خالی در دولت و تعهد عدم فرار از توافق نخست‌وزیری نوبتی و بستن همه «روزنه»هایی است که نتانیاهو می‌تواند برای خروج از معامله چرخش از آنها استفاده کند.

توافق‌نامه کابینه ائتلافی بین نتانیاهو و گانتس آوریل گذشته امضا شد که طبق آن هریک از گانتس و نتانیاهو به‌طور چرخشی برای یک دوره ۱۸ماهه نخست‌وزیر می‌شوند. دلیل دقیق عقب‌نشینی گانتس مشخص نیست اما رسانه‌های عبری از اختلافات در حزب متبوع او درباره تفاهمات اخیرش با نتانیاهو گزارش دادند.

در همین راستا شبکه «کان» گزارش داد بنی گانتس از کسب آرای لازم از سوی هم‌حزبی‌های خود برای موافقت با به‌تأخیرافتادن انحلال پارلمان حداقل تا ۳۱ دسامبر ناکام ماند. اسرائیل شاهد دو انتخابات در آوریل و سپتامبر ۲۰۱۹ بود، سپس سومین انتخابات در مارس ۲۰۲۰ بود که منجر به تشکیل کابینه فعلی در ماه می همان سال شد.

تلاش ترامپ برای مصونیت قضائی بن‌سلمان

● رسانه‌ها از تلاش دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، برای بررسی درخواست عربستان برای مصونیت محمد بن‌سلمان، ولیعهد سعودی از محاکمه در دستگاه قضائی این کشور خبر دادند.

ایرنا به نقل از واشنگتن‌پست گزارش داد: دولت ترامپ درخواست عربستان برای مصونیت محمد بن‌سلمان، ولیعهد سعودی از محاکمه توسط دستگاه قضائی آمریکا در ماجرای سعد الجبری را بررسی می‌کند. دادگاهی در آمریکا، پیش‌تر محمد بن‌سلمان را در پی شکایت «سعد الجبری» مشاور امنیتی و رئیس پیشین دستگاه اطلاعاتی این کشور، احضار کرد.

الجبری مشاور محمد بن نایف ولیعهد پیشین عربستان، علیه محمد بن سلمان و ۱۳ تبعه سعودی به اتهام تلاش برای قتل خود شکایت کرد و مدعی شد بن سلمان در اکتبر ۲۰۱۸ یعنی چند روز پس از قتل جمال خاشقچی، روزنامه‌نگار سعودی در استانبول ترکیه گروهی را برای ترور او به کانادا فرستاده است.

او که زمانی رئیس دستگاه اطلاعاتی عربستان بود و اکنون در کانادا در تبعید به سر می‌برد، چند ماه پیش با ارائه شکایتی به یک دادگاه آمریکایی گفت: محمد بن سلمان در سال ۲۰۱۸ میلادی تیمی را برای ترور او (به کانادا) اعزام کرد اما این طرح از سوی مقامات کانادایی خنثی شد.

الجبری به دادگاه آمریکایی اعلام کرد مأموران سعودی با ویزای توریستی و با همراه‌داشتن ابزارآلات اره‌کردن جسد و کشتن او وارد کانادا شده‌اند. بن‌سلمان بعد از کنارزدن ولیعهد پیشین و نشستن روی کرسی وی نتوانست مشروعیتی را به دست بیاورد، به همین دلیل تلاش می‌کند از دست همه مخالفان خود رهایی یابد؛ از جمال خاشقجی تا الجبری اما قضیه الجبری با خاشقچی متفاوت است. الجبری مانند بن سلمان رابطه خوبی با برخی مسئولان آمریکایی دارد و از حمایت آنها برخوردار است، گزینه‌ای که خاشقچی فاقد آن بود.

عقاب زیر ذره‌بین اژدها

چگونه افشای شبکه گسترده جاسوسی سیا در چین، آتش یک دهه جنگ اطلاعاتی میان پکن و واشنگتن را روشن کرد

سال ۲۰۱۳ بود که سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا (سیا) متوجه وجود الگویی هشداردهنده شد: طبق گفته سه مقام پیشین ایالات متحده، پرسنل سیا که برای برنامه‌ها و مأموریت‌های حساس به کشورهایی در آفریقا و اروپا پرواز می‌کردند، به‌سرعت از سوی مقام‌های اطلاعاتی و امنیتی چین شناسایی می‌شدند. در برخی موارد، مقام‌های چینی به محض عبور یک افسر سیا از گیت پاسپورت نظارت بر او را آغاز می‌کردند. گاهی اوقات، نظارت چنان آشکار بود که مقامات اطلاعاتی ایالات متحده حدس می‌زدند که چینی‌ها می‌خواهند به طرف آمریکایی پیام واضحی بدهند که آنها عوامل سیا را شناسایی کرده و مأموریت‌های آنها را مختل می‌کنند. بااین‌حال، در زمانی که نظارت به‌صورت پنهانی و به‌طور پیچیده انجام می‌شد، چینی‌ها این کار را به اندازه‌ای با ظرافت پیش می‌بردند که تنها از طریق قابلیت‌های بسیار پیشرفته ضدجاسوسی مختص سیا می‌شد آن را ردیابی کرد. طبق گفته یکی از این مقام‌های سابق سیا، «این سازمان درمورد حضور در خارج از کشور برای استخدام منابع اطلاعاتی، بسیار جلوتر از چینی‌ها است اما ما نمی‌توانیم مانند آنها این کار را آزادانه انجام دهیم. نمی‌توانیم به دنبال این جاسوسان به پکن برویم اما در جیبوتی و در قاره آفریقا توانایی انجام این کار را داریم. با مطرح‌شدن پروژه «یک کمربند و یک جاده» و سرمایه‌گذاری هزاران میلیارددلاری چین، حضور مأموران اطلاعاتی در آسیا، آفریقا و اروپا پررنگ‌تر شد اما هنوز هم کار برای آنها دشوار است. روس‌ها و چینی‌ها به‌سختی می‌توانند در آفریقا برای خود منبع اطلاعاتی دست‌وپا کنند و بر همین اساس چین می‌خواهد سرمایه‌گذاری گسترده‌تری در این قاره انجام دهد. اما ما هم به‌خوبی به این امر واقف هستیم که اقدامات تهاجمی جدید چین برای ردیابی عوامل اطلاعاتی آمریکایی احتمالا پاسخی به تلاش‌های ایالات متحده برای خنثی‌سازی مأموریت‌های اطلاعاتی پکن است». اما در سازمان سیا، این بی‌قاعدگی‌ها «رؤسای ایستگاه و مدیران واحدهای مختلف را به‌شدت نگران کرد». چینی‌ها هرگز نباید می‌دانستند که این پرسنل مخفی سیا دقیقا چه کسی یا کجا هستند. افسران اطلاعاتی آمریکایی بدون جاگذاشتن حتی یک ته سیگار، درباره اینکه چگونه چین توانسته بود جاسوسان سیا را شناسایی و حتی افشا کند، کاملا گیج شده بودند. در دوران گذشته، لورفتن مأموران اطلاعاتی یک کشور، یا ناشی از تعقیب یک موش کور بود یا فردی از درون سازمان، مأموریت‌ها و سوابق آنها را به رقیب می‌فروخت. مدیران سیا بر این باور بودند که شناسایی مأمورانش از سوی چینی‌ها، می‌تواند ناشی از سرقت اطلاعات باشد. سال‌ها بود که چینی‌ها کمپین «جاسوسی سایبری» علیه آمریکا به راه انداخته بودند و به دزدی از اطلاعات محرمانه شخصی، مانند سفر و اطلاعات بهداشتی و همچنین سوابق کارکنان دولت آمریکا می‌پرداختند. مقام‌های آمریکایی بر این باورند که عوامل اطلاعاتی چین احتمالا از طریق این اطلاعات سرقت‌شده توانسته‌اند اطلاعاتی را از افسران سیا و مأموریت‌های آنها به دست آورند. این تنها بخش کوچکی از گزارش مفصلی است که اخیرا و با کمک مقام‌های سابق اطلاعاتی آمریکا تهیه شده و به جزئیات رقابت اطلاعاتی ایالات متحده و چین در سال‌های گذشته می‌پردازد.

نبرد بر سر داده‌ها

نبرد بر سر داده‌ها و اطلاعات (کدام قدرت آن را کنترل می‌کند و بستری امن برای آن فراهم می‌کند، کدام قدرت توانایی سرقت آن را دارد و چگونه می‌تواند برای اهداف اقتصادی و امنیتی مورد استفاده قرار دهد)، درگیری امروز جهانی

بین واشنگتن و پکن را تعریف می‌کند. مدت‌هاست که داده‌ها و اطلاعات، روند سیاست چین را شکل داده است و آنها با استفاده از این ابزار قدرتمند می‌توانند مسیر سیاست خارجی آمریکا یا جمع‌آوری اطلاعات در تمام دنیا را تغییر دهند. همان‌طورکه چین به دنبال استفاده از داده‌ها به‌عنوان یک شمشیر و سپر در برابر ایالات‌متحده است، آژانس‌های جاسوسی آمریکا هم سعی کرده‌اند تا به جریان اطلاعاتی و داده‌های چین نفوذ کنند و از قابلیت‌های پیشرفته خود برای آگاهی نسبت به اینکه چینی‌ها دقیقا چه چیزی از آمریکایی‌ها می‌دانند، استفاده کنند. «ویلیام اوانینا» عالی‌ترین مقام ضدجاسوسی ایالات متحده به فارین پالیسی می‌گوید: «چین یکی از مهم‌ترین جمع‌آوری‌کنندگان اطلاعات شخصی به‌صورت انبوه در سراسر جهان است و برای این کار از دو روش قانونی و غیرقانونی استفاده می‌کند. حکومت کمونیستی چین تنها از طریق حملات سایبری خود، اطلاعات شخصی بسیاری از مردم آمریکا را جارو کرده است؛ از جمله داده‌های مربوط به سلامت، دارایی، مسافرت و سایر اطلاعات حساس تک‌تک شهروندان آمریکایی». جنگ بر سر داده‌ها از اهمیت ویژه‌ای برای سازمان‌های جاسوسی ایالات متحده و چین برخوردار شده است. «استیو رایان» که تا سال ۲۰۱۶ به‌عنوان معاون مرکز عملیات آژانس امنیت ملی خدمت می‌کرد و اکنون مدیرعامل سرویس امنیت سایبری Trinity Cyber است، می‌گوید «در دنیای امروز که اطلاعات و داده‌ها نقش تعیین‌کننده دارند، فارغ از توانایی‌های اقتصادی و نظامی، هر قدرتی که اطلاعات بیشتری در اختیار داشته باشد، قدرت برتر است». در جنگ سرد ایالات متحده و اتحاد جماهیر شوروی، اطلاعات عمدتا به‌صورت جزئی و تدریجی صورت می‌گرفت: یک رهگیری الکترونیکی در مقصد بود و گزارشی از یک منبع انسانی مخفی در محل مأموریت. امروز، داده‌ها ماهیت زندگی روزمره را تعیین می‌کنند. داده‌ها مجموعه گسترده‌ای از اطلاعات را ایجاد می‌کند که می‌تواند در یک لحظه به سرقت بروند و پکن دقیقا همین کار را کرده است. این داده‌ها اکنون از سوی پکن مورد استفاده قرار می‌گیرد تا آنها را به اهدافشان برساند. این اهداف و برنامه‌ها می‌تواند هدف قراردادن و نظارت بر افسران اطلاعاتی آمریکایی باشد یا تقویت مشاغل مورد حمایت دولت چین با استفاده از داده‌های اقتصادی سرقت‌شده از مهم‌ترین رقیب اقتصادی پکن.

حفره‌ای در سیا

مقام‌های فعلی و پیشین اطلاعاتی و امنیتی ایالات متحده می‌گویند چین معتقد است داده‌ها امنیتش را تأمین می‌کنند؛ این امر ثبات رژیم را در برابر تهدیدات داخلی و خارجی علیه حزب کمونیست چین تضمین می‌کند. وجود تهدیدها از سوی ایالات متحده علیه چین اصلی‌ترین انگیزه‌ای بود که تهاجمی‌ترین عملیات ضدجاسوسی چین علیه ایالات متحده شکل داد. عملیات از سال ۲۰۱۰ آغاز شد. زمانی که یک دهه میلادی رو به پایان بود و خشم چینی‌ها نسبت به آمریکا رو به افزایش بود. آنها متوجه شده بودند که سازمان سیا طی سال‌ها و با استفاده از دارایی‌ها و توانایی‌های نظامی آمریکا به‌طور سیستماتیک در دولت پکن، حزب کمونیست و ارتش چین نفوذ کرده بودند و چینی‌ها توانستند برای جبران این شکست از یک نقطه‌ضعف سیا به‌خوبی بهره‌برداری کنند. این نقص آنلاین در سیستم برقراری ارتباط افسران سیا با هم در ابتدا از سال ۲۰۱۰ تا ۲۰۱۲ از سوی ایران شناسایی شده بود و بعد از آن احتمالا مقام‌های ایرانی آن را با چینی‌ها در میان گذاشتند.

با دستیابی چینی‌ها به این حربه، مقامات اطلاعاتی چین شبکه منابع انسانی سازمان سیا را در چین به شیوه‌ای بی‌رحمانه از ریشه درآوردند و در جریان این عملیات ده‌ها نفر کشته و تعداد زیادی هم زندانی شدند. یک مقام ارشد سابق آژانس اطلاعاتی آمریکا می‌گوید: «در سیا ما انتظار پاسخ جنجالی و تلافی‌جویانه چین را داشتیم و این اقدامات از نظر ما اصلا عجیب نبود. اغلب در داخل سازمان بحث می‌کردیم که واکنش سیاست‌گذاران آمریکایی به میزان نفوذ سیا در چین چیست؟ در واقع چقدر مقام‌های آمریکایی عصبانی بودند اگر کشف می‌کردند چینی‌ها تا این حد به درون دولت و مهم‌ترین نهادهای امنیتی و نظامی آنها نفوذ کرده‌اند و بر همه‌چیز اشراف دارند؟». عصبانیت در پکن فقط به دلیل نفوذ سیا تا عمیق‌ترین لایه‌های حکومتشان نبود. بلکه نگرانی و عصبانیت اصلی، فساد مقام‌های چینی بود که افشا شده بود. وقتی سیا یک منبع و دارایی اطلاعاتی را استخدام می‌کند، هرچه این دارایی بهتر بتواند در ساختار قدرت وارد شود، به سود سیا خواهد بود. این درمورد هر سازمان جاسوسی صدق می‌کند. چین از این امر عصبانی بود که ایالات متحده به‌راحتی توانسته با استخدام و در واقع با خریدن مقام‌های دولتی در چین، آنها را به کارمند سیا تبدیل کند. در دوران جنگ سرد، تضمین ظهور سیا در درون ساختار حکومت شوروی بسیار دشوار بود و در مسیر استخدام و جذب جاسوس عوامل زیادی تأثیرگذار بود. طمع پول، ایدئولوژی، عادت‌های باج‌خواهی و خودخواهی، اغلب مانع چشم‌انداز وجود چشم‌انداز مثبت شغلی در حکومت شوروی می‌شد و از این نظر سیا گزینه‌ای مناسب برای دولتمردان حکومت شوروی بود اما با گذشت زمان همین عوامل می‌توانست مانع ادامه همکاری آنها با آمریکا شود. اما چین در دهه ابتدایی قرن بیست‌ویکم به‌تازگی ثروتمند شده بود و پول کثیف در این کشور آزادانه جریان داشت. بااین‌حال درآمد متوسط در حدود دوهزار دلار در ماه (تقریبا ۲۴۰ دلار در نرخ ارز کنونی) بود و افزایش چندانی نداشت. بااین‌حال درآمدهای غیررسمی مقامات چینی بسیار فراتر از حقوق رسمی آنها بود. سیا نیز با آگاهی از همین وضعیت و نارضایتی مقام‌های چینی از حقوق رسمی آنها، شغل جاسوسی برای آمریکا را به‌عنوان منبع درآمد غیررسمی برای آنها در نظر گرفت که در نهایت منجر به خشم و طغیان مقام‌های چینی از عمق فساد در میان دولتمردان این کشور شد و آغازی بود بر جنگ اطلاعاتی و سایبری میان پکن و واشنگتن.

تاریخچه عملیات موساد در ایران

ادامه از صفحه اول

سال ۱۹۹۴ نیز اردن پیمان صلحی مشابه را با اسرائیل امضا کرد. حضور دونالد ترامپ در کاخ سفید موقعیتی استثنائی به سران اسرائیلی‌ها داد که با چند دولت عربی -امارات، بحرین و سودان- که در جنگ مستقیم با اسرائیل نبودند، پیمان همکاری امضا کنند و عربستان هم که جایگاه ویژه‌ای بین دولت‌های مسلمان عربی دارد، پیش‌شرط امضای قرارداد همکاری و صلح با اسرائیل را تشکیل دولت فلسطینی در کنار اسرائیل دانسته است؛ شرطی که ظاهرا روی کاغذ عملی است و در عالم واقع امکان تشکیل دولت فلسطینی مشکل خواهد بود؛ زیرا اسرائیل با شهرک‌سازی عملا اراضی‌ای باقی نگذاشته است که دولت فلسطینی در منطقه تشکیل شود. قطع‌نامه ۱۸۱ مجمع عمومی سازمان ملل متحد معروف به «طرح تقسیم فلسطین» که در تاریخ ۲۹ نوامبر ۱۹۴۷ (هشتم آذر ۱۳۲۶) با ۳۳ رأی موافق در برابر ۱۳ رأی مخالف، یک غایب و ۱۰ ممتنع که در مجمع عمومی به تصویب رسید، سرزمین فلسطین را به دو کشور عبری و فلسطینی تقسیم کرد که ۵۵ درصد اراضی سرزمین فلسطین به اسرائیل تعلق می‌گرفت و ۴۵ درصد به دولت فلسطینی. در قطع‌نامه، شهر بیت‌المقدس (اورشلیم) به صورت بین‌المللی باید اداره شود. این قطع‌نامه در مجمع عمومی که در آن زمان تنها ۵۷ کشور عضو سازمان ملل بودند، تصویب شد. با نگاهی گذرا به نقشه موجود بین اراضی‌ای که در مرزهای لبنان، سوریه، اردن و مصر واقع هستند، این اراضی با تقسیم‌بندی مجمع عمومی بر اساس قطع‌نامه ۱۸۱، به نسبت ۵۵ درصد و ۴۵ درصد بین اسرائیل و فلسطینیان تقسیم شده است. با جنگ‌های شش‌روزه ۱۹۶۷ و تصرف بخش عمده این اراضی به دست اسرائیل و گسترش شهرک‌سازی بعد از جنگ‌های شش‌روزه ۱۹۶۷ و جدایی بین فلسطینیان که در دو منطقه نوار غزه و کرانه باختری رود اردن صورت گرفته است، موقعیت تشکیل دولت فلسطینی با همه اشکال و ایراد اساسی خود وجود ندارد که دولت عربستان شرط به‌رسمیت‌شناختن اسرائیل را تشکیل دولت فلسطینی قرار داده است. قراردادهایی که با تأسف شکست بزرگی در جبهه عربی- اسلامی انداخته و عملا حضور اسرائیل را در منطقه تأیید کرده و مبارزه فلسطینیان را به حاشیه رانده است. نقش موساد در به‌وجودآمدن شرایط موجود که از سال ۱۹۷۹- قرارداد کمپ دیوید- تا امروز که آسمان عربستان به روی هواپیماهای اسرائیلی گشوده شده و با تأسف اسرائیل را از انزوای منطقه‌ای خارج کرده، تا جایی که امروزه اسرائیل در جمهوری آذربایجان، اقلیم کردستان، عراق، بحرین و امارات عربی که همسایه ایران هستند، رسما حضور داشته و روابط تجاری گسترده‌ای با این کشورها دارد؛ تا جایی که شریک اصلی تجاری کشورهای همسایه ایران شده است. علت نفوذ اسرائیل صرف‌نظر از سستی رهبران کشورهای عربی و بی‌علاقگی به سرنوشت مردم مظلوم فلسطین، فعالیت گسترده موساد در منطقه است که از اهداف اصلی تشکیل موساد است. بن گوریون در ۱۳ دسامبر ۱۹۴۹ کمتر از یک سال از تشکیل اسرائیل در نامه‌ای خطاب به وزارت امور خارجه اسرائیل می‌نویسد: «طبق اوامر من، سازمانی به منظور تمرکز و هماهنگی فعالیت‌های سرویس‌های اطلاعاتی رژیم (بخش اطلاعات ارتش، بخش سیاسی وزارت امور خارجه، سرویس اطلاعاتی کل و...) برپا می‌شود. وظیفه سازماندهی موساد را برعهده روبن شیلوخ، مشاور امور ویژه در وزارت خارجه گذاشته و او را به ریاست این سازمان منصوب می‌کنم. روبن شیلوخ تحت فرمان من بوده، طبق اوامر من فعالیت کرده و گزارش‌های کار خود را به صورت دائم به من ارائه خواهد داد؛ اما از نظر اداری، مقر اداره‌اش در چارچوب وزارت امور خارجه خواهد بود. به روبن شیلوخ و مدیریت وزارت خارجه دستور داده‌ام که به این منظور برای سال‌های ۱۹۵۰-۱۹۵۱ چارچوبی برای استخدام و اشتغال افراد و بودجه‌ای در حدود ۲۰ هزار لیره اسرائیلی پیشنهاد کنند تا مبلغ پنج هزار لیره اسرائیلی از آن بودجه صرفا با تأیید قبلی من، صرف عملیات ویژه شود». هدف از بیان اولین فرمان بن گوریون به وزارت امور خارجه تخصیص یک چهارم کل بودجه موساد به عملیات ویژه است؛ روشی که ظاهرا با شدت بیشتر تا امروز ادامه یافته و علت نفوذ اسرائیل در کشورهای دیگر همین بودجه ویژه در راستای جذب و جلب افراد در عملیات جاسوسی و نفوذی است. اسرائیل در شرح وظایف مأموران موساد که گردآوری اطلاعات تجزیه و تحلیل اطلاعات، انجام عملیات مخفیانه ویژه در خارج از اسرائیل را برعهده دارند، به شرح زیر گفته است:

۱-گردآوری مخفیانه اطلاعات در خارج.

۲- خنثی‌سازی تلاش کشورهای متخاصم برای تهیه و تولید تسلیحات غیرمتعارف در خارج از خاک فلسطین اشغالی.

۳-توسعه روابط مخفیانه ویژه سیاسی و... در خارج از اسرائیل و حفظ این روابط.

۴- آوردن مهاجران یهودی به اسرائیل از اماکنی که امکان مهاجرت یهودیان از آنجا به اسرائیل توسط سازمان‌های مهاجرتی معمولی امکان‌پذیر نیست.

۵- به‌دست‌آوردن اطلاعات استراتژیکی، سیاسی و عملی.

۶ - انجام عملیات ویژه در خارج از اسرائیل.

نگارنده با اندک جست‌وجویی در سایت‌های مختلف به این بخش از وظایف سازمان موساد رسیدم. کافی است جست‌وجویی دقیق‌تر و کارشناسی در شرح وظایف موساد با تکیه بر عملیاتی که از بدو تأسیس و تشکیل تا امروز در جهان انجام داده است، به دیگر اعمال و اقدامات این سازمان مخوف در جلب نیروها و ضربه‌زدن به منافع به باور اسرائیل- کشورهای متخاصم- پی خواهیم برد. با بررسی‌های صورت‌گرفته موساد دارای هشت بخش اصلی است که از خلال جست‌وجوها به دست آمده است؛ والا جزئیات سازمان‌های داخلی، کارمندان، مراکز فعالیت و رؤسای آنها و نوع عملیات و مقام دستوردهنده جزء اسرار محرمانه است.

۱-بخش جمع‌آوری اطلاعات: این بخش که مسئولیت عملیات جاسوسی را برعهده دارد، فعال‌ترین بخش موساد است.

۲- بخش همکاری و اقدام سیاسی معروف به «وادات»؛ این بخش که در واقع قسمت نیمه‌آشکار موساد است، مسئولیت فعالیت‌های سیاسی و همکاری با سرویس‌های اطلاعات خارجی کشورهای دوست و هم‌پیمان اسرائیل را برعهده دارد.

مجموعه «وادات» متشکل است از مدیر سازمان اطلاعات نظامی موسوم به «آمان» مدیر سازمان اطلاعات داخلی معروف به «شین بت» مدیر سازمان امنیت عمومی معروف به «شاباک» مدیر مرکز مطالعات راهبردی و برنامه‌ریزی وزارت امور خارجه که در واقع جاسوسی سفارت‌خانه‌ها یا جاسوسی سیاسی دیپلمات‌ها را برعهده دارد. مدیر بخش عملیات ویژه پلیس معروف به «ماتام» این بخش در زمینه‌هایی فعال است که نیاز به کارکرد دقیق پلیسی دارد. و در نهایت مشاوران خصوصی نخست‌وزیر در امور سیاسی، نظامی، امنیت و مبارزه با تروریسم که فعال‌ترین بخش موساد است. مهم‌ترین بخش موساد، بخش عملیات ویژه است که بخش ترورها را برعهده دارد. برنامه‌های ویژه این بخش برمی‌گردد به ترور افراد مهم که موساد معتقد است این افراد دشمن کیان اسرائیل هستند. فعالیت و عملیات این بخش در واقع شبه‌نظامی است که در شبکه پیچیده‌ای از افراد و نیروهای زبده ضدجاسوسی اسرائیل صورت می‌گیرد؛ از کشتن یا ربودن افراد مدنظر و انتقال آنها به اسرائیل. یکی دیگر از بخش‌های فعال در سازمان موساد، بخش تبلیغات و ضد تبلیغات است که مسئولیت جنگ روانی و فریب مخالفان از طریق ایجاد جنگ‌های روانی را برعهده دارد، عمده فعالیت این بخش از طریق رسانه‌ها در جهت تخریب و ترور روانی افراد مورد نظر است. این بخش عمدتا نیروهای تأثیرگذار و مخالف اسرائیل را در دیگر کشورها مدنظر قرار می‌دهد و در کنار بخش تبلیغات و ضد تبلیغات بخش دیگری به نام بخش تحقیقات وجود دارد که مسئول کسب اطلاعات مورد نظر و تولید گزارش‌های روزانه، هفتگی و در نهایت گزارش‌های مشروح در مورد سوژه‌های مورد نظر به‌صورت جمع‌بندی ماهانه است که در اختیار دیگر بخش‌ها قرار می‌گیرد. مهم‌ترین بخش سازمان موساد، بخش تکنولوژی است این بخش مسئول توسعه فناوری‌های به‌روزشده و پیشرفته برای پشتیبانی فنی از عملیات گسترده موساد در مناطق و نسبت به افراد مورد نظر است و از چنان موقعیتی برخوردار است و با بخش‌های توسعه‌یافته نظامی هم‌سو است و برای افراد و سوژه‌های مورد نظر از تکنولوژی و وسایل و ابزار خاصی استفاده می‌کند؛ مرگ تدریجی یاسر عرفات و به‌کاربردن مواد خاص شیمیایی و هسته‌ای در تغذیه و داروهای او یا استفاده از پهپادها در کشتن افراد و نیروهای تحت نظر که با تکیه بر پیشرفت تکنولوژی هواپیماهای بدون سرنشین هزینه برخورد و حذف سوژه‌های مورد نظر را از جنبه استفاده از نیروی انسانی و استفاده از تکنولوژی کشتار جدید فعال کرده است. نگاهی به قتل‌های انجام‌شده در کشورهای مختلف که ردپای موساد در آنها مشهود است، نشانگر توجه سازمان مخوف موساد به استفاده از فناوری‌های پیشرفته برای پشتیبانی فنی از عملیات روبه گسترش موساد است. در مورد شهادت دکتر محسن فخری‌زاده، هرچند روایت‌های مختلفی از شهادت دانشمند برجسته اتمی از زبان مسئولان شنیدیم اما روایت علی شمخانی دبیر شورای عالی امنیت ملی قابل توجه بود که در صحنه شهادت دکتر فخری‌زاده نیروی انسانی حضور نداشت و از شیوه شلیک از راه دور به وسیله تیربار موجود در صحنه سود بردند. تصویر و تصور این روایت نیاز به بررسی دقیق دارد که چگونه عاملین شهادت دانشمند هسته‌ای ما مسیر و زمان حرکت سوژه را رصد کرده بودند و با نبود نیروی عامل در صحنه چگونه تروری با این دقت صورت گرفت؟ رئیس آن مقطع موساد - یوسی کوهن - چند روز قبل کنار رفت. او در ژانویه ۲۰۱۶ به‌جای تأمیر بارد که از سال ۲۰۱۱ سکان اداره موساد را بر عهده داشت، بر سر کار آمد. پیروزی حزب لیکود و حضور نتانیاهو در رأس رژیم اسرائیل به مدت طولانی و توجه به نگاه خاص نتانیاهو و دشمنی ذاتی او با فلسطین و تشکیل دولت فلسطینی در کنار اسرائیل جزء برنامه‌های سیاسی او است و حضور چهارساله ترامپ در کاخ سفید و رایزنی‌های جراد کوشنر، داماد و نماینده ویژه رئیس‌جمهور آمریکا و تحرکات منطقه‌ای که باعث شد بعد از ۴۰ سال از آخرین قرارداد همکاری و صلح اردن با اسرائیل - کشورهای، سودان، بحرین و امارات که با اسرائیل در جنگ نبودند اما در جبهه مخالف قرار داشتند، به جمع دوستان اسرائیل بپیوندند، جاده امضای قرارداد همکاری و دوستی با عربستان را هم صاف کرده است. بیشتر کوشش موساد صرف ایران و نیروهای هوادار ایران می‌شود و طی دوره نخست‌وزیری نتانیاهو حداقل پنج دانشمند اتمی ایران، دکتر مسعود علیمحمدی، داریوش رضایی‌نژاد، دکتر شهریاری و مصطفی احمدی‌روشن که در گذشته به شهادت رسیدند و اخیرا هم با شهادت دکتر فخری‌زاده روبه‌رو شدیم. در شهادت سردار قاسم سلیمانی و شهادت حسن تهرانی‌مقدم پدر موشکی ایران، تمرکز موساد بر ایران را بیشتر و بیشتر کرده است. چهره‌هایی مانند حاج قاسم سلیمانی، تهرانی‌مقدم و فخری‌زاده، چهره‌هایی تکرارناشدنی هستند که در شهادت آنان ردپای موساد مشهود و در صورت جمع‌آوری مستندات حقوقی دقیق، قابل طرح در مجامع حقوقی بین‌المللی است.

رویداد

نشست بی‌نتیجه ترامپ با جمهوری‌خواهان

● پایگاه خبری پولیتیکو در گزارشی به تشریح گام‌های بی‌سابقه‌ای پرداخت که دونالد ترامپ برای متقاعدکردن قانون‌گذاران جمهوری‌خواه در سطوح مختلف قدرت برداشت تا از قدرت آنها به‌منظور تغییر نتایج انتخابات به نفع خودش استفاده کند. درهمین‌حال، نشریه هیل در مطلبی از برگزاری آنلاین دومین مراسم تحلیف ترامپ توسط گروهی از هوادارانش هم‌زمان با مراسم ادای سوگند جو بایدن، رئیس‌جمهوری منتخب آمریکا در تاریخ ۲۰ ژانویه خبر داد.

مراسمی برای ۱۰۰ سالگی کاگ‌ب

● ولادیمیر پوتین، افسر سابق کاگ‌ب، به مناسبت صدمین سالروز تأسیس سرویس امنیتی روسیه در مقر مرکزی این سرویس حضور یافت. او که دو سال رئیس بخش داخلی این سرویس بود، می‌گوید خدمات جاسوسان روسی هرگز نباید فراموش شود. به گزارش ایسنا، درباره عملیات مأموران سرویس امنیتی و اطلاعاتی روسیه حرف‌وحدیث‌های زیادی وجود دارد؛ از تعقیب، آزار و سربه‌نیست‌کردن مخالفان تا حمله سایبری به تأسیسات کشورهای خارجی و دخالت در انتخابات.

بازپرسی داوطلبانه از آبه

● خبرگزاری رسمی ژاپن گزارش کرد شینزو آبه، نخست‌وزیر سابق این کشور، به‌صورت داوطلبانه مورد بازجویی دادستان‌های توکیو درباره پرونده‌ای علیه منشی خودش درباره منابع مالی گزارش‌نشده سیاسی قرار گرفته است.

سفر هیئت آمریکایی-اسرائیلی به مراکش

● جرد کوشنر، داماد و مشاور دونالد ترامپ رئیس‌جمهوری آمریکا در اقدامی که پیش‌تر درباره بحرین و امارات تکرار شده بود، یک هیئت آمریکایی-اسرائیلی را به مراکش برد. این اولین سفر هیئت‌های آمریکای و اسرائیلی به رباط پس از عادی‌سازی روابط با اسرائیل به شمار می‌رود.

بایدن در اندیشه مذاکره با مادورو

● جو بایدن، رئیس‌جمهوری منتخب آمریکا، در حالی از مذاکره با هدف تخفیف تحریم‌ها در ونزوئلا صحبت می‌کند که دولت نیکلاس مادورو تنها در صورت «لغو تحریم‌ها» حاضر به مذاکره با دولت بایدن است.

مکزیک کشنده‌ترین کشور برای روزنامه‌نگاران

● بر اساس گزارش کمیته حمایت از روزنامه‌نگاران که درباره حملات علیه مطبوعات در سطح جهان تحقیق می‌کند، مکزیک کشنده‌ترین کشور جهان برای رسانه در سال ۲۰۲۰ بوده و تقریبا یک‌سوم روزنامه‌نگارانی که امسال کشته شدند، در مکزیک بوده‌اند.

نشست شورای امنیت درباره صحرای غربی

● بعد از اقدام رئیس‌جمهوری آمریکا در به‌رسمیت‌شناختن حاکمیت مراکش بر منطقه مورد مناقشه صحرای غربی، مسئولان ارشد در سازمان ملل روز دوشنبه شورای امنیت را در جریان مسئله صحرای غربی قرار دادند. به گزارش ایسنا، به نقل از القدس العربی، استفان دوجاریک، سخنگوی سازمان ملل کمیته قبل از ارائه گزارش به شورای امنیت گفت: تغییراتی از جانب ما وجود ندارد.

آمریکا آماده اعطای مصونیت به سودان

● قانون‌گذاران آمریکایی می‌خواهند از قانونی که به سودان بابت حملات گذشته مصونیت قانونی اعطا می‌کند، حمایت کنند. این آخرین گام در یک توافق تاریخی است که خارطوم را از لیست سیاه «حامیان دولتی تروریسم» واشنگتن خارج می‌کند.

اعدام یک ماهی‌گیر در کره شمالی

● برخی گزارش‌ها حاکی از آن است که ناخدای یک قایق ماهی‌گیری کره شمالی به خاطر گوش‌دادن به شبکه‌های رادیویی خارجی ممنوعه در دریا در ملأعام اعدام شده است.

کارت دانشجویی
به شماره ۹۶۱۳۴۳۰۴۸
دانشگاه علم و فرهنگ
به نام نیکو فریدونی
مفقود و فاقد اعتبار است.